

برزگان

ابو حامد محمد غزالی

خلاصه عقاید فلسفی و اخلاقی

بقلم آقای مهدی بیانی

لیسانسیه در فلسفه و ادبیات

۴

در تعلیم فلسفی و اخلاقی غزالی یک نکته قابل ملاحظه است و آن تغییر حالت است که در آخر عمر بُوی دست داده و معلوم نیست تحت نفوذ چه انری واقع شده و چه مسبی تو انسنه یکباره در اخلاق و افکار او تغییری دهد تا حدی که در سبک استدلال علمی و اصول عقاید فلسفی او چنانچه بعد خواهیم دید تفاوتی فاحش حاصل شده. اینک بعض آراء فلسفی او در این دوره از زندگانیش:

همه کس دارای یک و جدان اخلاقیست که از بدو تولد در نهاد اومتمکن و بعد ها اگر تغییری یابد بواسطه وضع تربیت و هیج پیش است. چون معتقد این قول است که: «کل مولود یولد علی الفطرة» خواسته استفاده از عالم را فقط کشف حقایق امور بداند و باطن عقاید فرق مختلفه تعمق کرده است.

در طرز حصول عام میان فلاسفه عقاید مختلافی است. بعضی معتقدند که استعداد عام برای همه کس از بدو تولد موجود است و بعد ها تدریج بواسطه تذکر و برطرف کردن حیجا بهای ظلمت ازدواج لوح معاومات طالبی و کشوف میشود که شیخ ص می انگارد از ابتداء آن مطالب را نمیدانسته.

برخی دیگر تجربی و معتقد بعام از لی نیستند و گوینده رجه شر دانسته و قلا میداند در نتیجه تجری به آموخته و مغز بشر از ابتداء مانند لوح ساده ای بوده که بعد ها تقویش از معلومات در آن حاصل آمده.

هر یک از این دو دسته برای اثبات عقاید خود ورد فرقه دیگر دلاتی دارند

که بحث در آنها اینجا مارا از پیروی رشته‌ای که داشته‌ایم بازمیدارد ولی نمیتوان گفت
دلائل آنها که بعلم نظری و وجودانی قائلند قویتر است.

غزالی از آنچمه است که بعلم از لی و فطری قائل بوده منتهی علمی را که
ما بطور عادی از قضایای خارجی داریم معتبر نمی شمارد و می گوید در آنها خطأ و
سهو میرود زیرا که در محسوسات اطمینانی نیست چون آنها خطاب‌بازی نزد و خطای باصره را
غالب متوجه شده‌اند. وقتی در محسوسات تقه حاصل نشد بالطبع معقولات هم در مخاطره
عدم اعتبار می افتد چه خطای محسوسات را بتوسط معقولات بی میبریم و ممکن است
حاکم قویتری از عقل یا بیان تا خطای معقولات را دریابد چنانکه هنگام خواب و رؤیا
شخص اموزی را احساس میکند و در همان حین خواب می انگارد که حقیقت است
و چون بیدار میشود یقین میکند که آنچه بخواب دیده اعتباری ندارد. همین‌طور
ممکن است تصور کرد عالمی که اکنون سیر میکنیم عالمی است شبیه به رؤیا منتهی
کمی واضح و صریح و معتبر تو.

غزالی بلاحظات فوق علم ظاهری محسوس و حتی معقول را معتبر نشمرده
و در شکی عظیم افتاده تا آنجا که ضروریات عقلیه را نیز موقنه پنداشته و دو ماهی
در تردید نیسته و در بی کشف حقیقت بوده و این مدت رادریاضتی ناگوار گذرانیده
تا آخر حقیقت بر او مکشوف شده و معلومات خود را در شیوه نظم و دلیل و ترتیب
کلام ندانسته و سر این قول خدا را دریافته که نور یقذفه الله فی قلب من يشاء
و علم حقیقی را علم مستقیم و انکشافی دانسته و هرچه بدین ترتیب بر او معلوم شده
عالم قطعی و معتبر پنداشته که راه هر گونه تردیدی بروی آن بسته و هیچ‌گونه
اشکال برای وی نمانده و هرچه جز آن گمان داشته باطل دانسته است.

با تغییر احوال باطنی که غزالی را در آخر عمر دست داده و با آنکه
تعلیمات متصوّفه را صحیح دانسته و خود را یکنفر صوفی معرفی می کند باز در
اقوال او یک حالات جدال محسوس است و سعی میکند هرچه از حقایق که میگوید به عنحو
هست آنها را بالاحکام وقوائی دین اسلام بخصوص مذهب شافعی خود تطبیق نماید
و باید گفت غزالی هنگام تألیف المتقى خود یعنی آخر عمر که زمان تکامل فکری و

اخلاقی او و کمی در قضاها بیغرض است یک نظر واعظ و ناطق بلایع است نه یک عاوف گوشہ گیر و دره طالبی که می‌آورده نظر تبایع عقاید خود داشته و اگرچه قصد پنهان کردن چهره حقیقت نداشته و خود به آنچه میگفته ایمان داشته و آزاراه مستقیم در ک حقیقت میدانسته ولی بنظر دیگران چنین جلوه میکند که او در صدد جابرید و تبایع عقاید خصوصی خود بوده است ،

***

از قرن سوم هجری بعد در عالم اسلامی فرق مختلفه در تحت تأثیر مسائل سیاسی و اجتماعی و فلسفی پیدا شد که شرح و توضیح و عمل تأسیس و ایجاد هر یک مر بوط بتحقیق ملل و نحل ممالک اسلامی است و اینجا به آنچه مصادف با تحقیق تعلیم غزالیست اشاره‌ای میکنیم :

عمده فرق مذبوره در این دوره متکلمین - امامین - فلاسفه - صوفیه هستند و غزالی در آخر عمر این چهار فرقه را اهم فرق اسلامی دانسته و در تحقیق و تدقیق آراء هر یک سعی کرده تاراھی که باید از آن طلب حقیقت کرد یافته و سه دیگر را رد کند . اینک مقاصد هر یک را با احاصیل آن جداگانه می‌بینیم :

مقصود علم کلام و حاصل آن . - غزالی در علم کلام دقت و در کتب قدما نظر کرده و هرچه خواسته در آن خصوص تصنیفاتی نموده . گوید این علم با آنکه بنفسه و برای مقصود خود عالم کافی است برای مقصود او که طلب حقیقت باشد واقعی نیست زیرا مقصود از این علم حفظ دیانت است و برای اثبات عقاید دینی و غلبه بر خصم از آوردن هیچ نوع دلیل خودداری نباید کرد و بنابراین آن ظن می‌رود که از سفسطه و جدل و حقیقت پوشی هم نباید صرف نظر کرد و با آنکه در این علم از جوهر و عرض و احکام آنها گفتگوئی میشود اما چون مقصود اصلی آن عدم نیست پرده های ابهام از جاوی چشم او گرفته نشده و برای دردش دوا نبوده و اگر نیز در موردی مفید واقع شده برای آنها بوده که به نقلیه مشغولند نه برای او .

فلسفه و احاصیل آن . - پس از یأس استفاده علم کلام بفلسفه پرداخته

و برای اینکه بفساد اینعلم واقع شود دقت زیاد کرده بدون معلم و استعانت کسی بمطالعه کتب فلسفی مشغول شده و سه سال (در بنداد) بحل مسائل فلسفی و تفکر در مشکلات و غور در غواص آن وقت مصروف داشته تا بقول خود با اعلم علمای اینعلم برابر شده و باینو سیله بخداع هائیکه فلاسفه بکار برداشت آگاه شده و اصناف فلاسفه را که همه در الحاد وزندقه مساویند شرح داده گوید فلاسفه سه قسمند: دهريون طبیعيون - الهيون .

(۱) دهريون . - آنها هستند که معتقد بقدمت عالم بنفسه بوده حیوانرا از نطفه و نطفه را از حیوان دانسته و بالآخره بخدای عالم قادری معتقد نیستند .

(۲) طبیعيون . - آنها هستند که بیشتر بحثشان در عالم طبیعی و حیوان و نبات و پس از اینکه عجائب صنع خدار ایدند ناچار بصنایع حکیمی معتقد شده اند ولی آنها معتقدند که قوه عاقله انسان تابع مزاج او است و اگر مزاج باطل یا معدوم شود قوای حیوانی نیز معدوم میشود و بنابراین گویند که نفس وقتی مرد دیگر زنده نمی شود پس منکر قیامت و حسابند . این دسته نیز از ایمان بخدا دور و ملحدند .

(۳) الهيون . - که رئیس آنها سocrates و مذهب طبیعيون و دهريون را رد کرده است . ارسسطو و پیروان او که ابن سينا و فارابی باشند از ايندسته و نیز کافرنند . اقسام علوم فلاسفه . - علوم درنzed فلاسفه شش است : رياضي - منطق -

طبیعيات - الهيات - سیاسیات - حلقيات و تمام آنها مردود است از اینقرار :

(۱) رياضي . - رياضي علم حساب و هندسه وهیئت وهمه علم بر هانی و پس از فهم انکار آنها ممکن نیست و دوآفت دارد :

الف) کسيکه در اينعلم دقت کند از دقايق آن متعجب شده چون آنرا كامل بیند اعتقادش در فلاسفه محکم شده گمان میکند که تمام علوم فلاسفی بهمين وضع وقطعیت است و چون شنید فلاسفه منکر ديانات هستند تصور میکند که آنها در اینجاهم ذیحقند و ازینرو دین را انکار میکند .

ب) اگر يكمنفر مسلمان متعصب بندارد که باید جمیع علوم فلاسفی حتی اقوال ايشان را در خصوص خسوف و کسوف و انکار کرد و شیخوص دیگری خسوف و

کسوف را با برهان قاطع قبول کرده باشد لابد در برهان خود شک نخواهد کرد اما یقین می کند که اسلام مبنی بر جهل و انکار برهان است پس اعتقادش بفلسفه و کینه اش بدیانت زیاد می شود.

(۲) منطق - که علم ادله و قیاسات وغیره است و در کشف حقایق دخالتی ندارد

(۳) طبیعتیات - که بحث از موجودات زمین و آسمان می کند و دنای آن فائل

است که طبیعت مستخر خداست و نفس خود عملی نمی کند.

(۴) الهیات - که بیشتر غلطهای فلاسفه آنجال است و توانسته اند بر این خود را موافق آنچه در منطق گفته اند ترتیب دهند با اینجهت اختلاف میان آنها زیاد است.

مذهب ارسسطو مطابق روایت و تعلیم فارابی و بوعلی سینا ۲۰ غلط دارد که ۱۷ غلط آن مستلزم بدعت در دیانت و ۳ اصل آن لازم التکفیر و آنسه بقرار ذیل است:

الف) اینکه گفته اند اجساد حشر نمی شوند و فقط ثواب و عقاب از آن ارواح

است و ثواب و عقاب خود روحانی هستند نه جسمانی.

ب) خدا عالم بکلیات است نه جزئیات.

ج) عالم ازلی و قدیم است.

(۵) سیاستیات - که مبنای آن بر مصالح دنیوی و بیشتر از کتب آسمانی

در این خصوص استفاده شده.

(۶) خلقيات - که راجح بصفات نفس و اخلاق و ذکر انواع و اجناس و

کیفیت معالجه و مجاهده است که بیشتر از کلام صوفیه استفاده شده . معتقدین و

علمای این علم عقیده بمعالجه نفس از راه ذکر خدا و مخالفت هوی دارند و فلاسفه

احوال ایشان را برای ترویج عقاید باطل خود اخذ و با تعلیم خود ممزوج کرده و از

این مزج دوآفت حاصل شده :

الف) آفت برای قبول کننده که وقتی بكتب ایشان مثل رسالات اخوان

الصفا مراجعه کند چون احکامی از کلمات صوفیه و نبویه می بینند مفتون آن افکار

شده آراء باطله آنها را نیز معتقد می شود .

ب) آفت برای رد کننده که وقتی افکار و آراء آنها را رد کرد آراء

صححه متصو فه را نیز رد خواهد کرد .

غزالی در رد کردن عقاید فلسفی و اصناف فلسفه جانب انصاف را رعایت نکرده و ازینجهت خود او قابل اتقاد است و ماین انقاد را از دو لحاظ میکنیم :
یکی از لحاظ بی انصافی وی در بوشانیدن حقیقت برای ظاهر کردن مقصود،
دیگر از حیث اهانت و اطمئنای که بكلیه علوم معمولة بشر وارد آورده :

اول . - اینکه راجح علوم ریاضی میگوید آنها علوم برهانی هستند که پس از فهم انکار آنها ممکن نیست و دو آفت برای آن ذکر میکند چنانچه خود ثابت داشته آندو را آفت نباید گفت و اقامآ آندو دو حقیقت است . ۱. اگر اینعلوم برهانی هستند و انکار آنها را عقل سليم نمیتواند کرد یعنی $4 = 2 + 2$ است دیگر اشکالی نمی ماند و در صورتیکه در تقسیم علومی که از ابتدای شروع بعلم بشر و تحصیل آن تا حال شده علمی بقطعيت و وضع و صراحت اين علمرا کسی سراغ نداده بسی تازه است که کسی گويد چون در برهانی بودن آن سختی نیست چون ما می خواهیم اثبات مسائل دینی کنیم آنرا رد میکنیم و این درست با آن ماند که من بنده ادعا کنم « معلومات طبی من از محمد ذکریا بیشتر است و برای اثبات مدعای طبی خود اینطور استدلال کنم که وقتی خورشید در وسط السماوات روز است و چون این قضیه مدلل و واضح است و نمیتواند دلیل مدعای من شود پس وقتی خورشید در وسط السماء است روز نیست ». اینکه راجح بمنطق گوید در کشف حقیقت دخالتی ندارد بفرض اینکه اینطور باشد لازم نیست آنرا مردود دانست .

راجح بالهیات و آن سه اصل غاط که موجب وجوب تکفیر الهیون مخصوصا ارسسطو و فارابی و بوعلی سینا میداند : آنکه گوید « گویند اجساد حشر نمیشنوند و فقط ارواح ثواب و عقاب می بینند ». و آنها را تخطنه کرده طعن میزنند قول خود را فراموش کرده که گفته است بدن وجسد در چند سال بكلی تغییر یافته و ممکن است با اجساد دیگر تر کیب شده یا روح کسی در کالبد دیگری جایگیر شود (فصل ۵ از عنوان چهارم صفحه ۹۴ از کیمیای سعادت چاپ تهران)

در خصوص سیاست و خلقيات که دیگر راهچاره را مسدود و آنها را عام القبول دیده يك قسمت نسبت اقتباس و اكتساب از کتب آسمانی میدهد و يك قسمت را از آراء و اخلاق

متصوفه سخن در اینجاست با آنکه آنها ثابت و مفید است باز آنها انکار می کند. اگر خوبست از هر که و هر جا که دیده یا شنیده شد باید پذیرفت و پسندید و اگر بدست چه شده که وقتی از دهان متصوفه یا از میان تورات و انجیل و قرآن ظاهر شد نیکوست وقتی از جانب فلاسفه اظهار گردید زشت و ناپسند. اینکه گوید آفته دارد که وقتی کسی آنرا دارد یا قبول نمود حقایق دین را رد میکند نیز اشکالیست که اگر آنچه او حقیقت میداند و حقیقت آن واضح و آن حقایق مذهبی مروارید هائی است که خرمه در میان دارد جدا کردن آن برای طالب حقیقت باجزئی تعقلی ممکن است و این گذشته معجزه و گرامت قول الهی و بنوی نیز لایع و مبین آن است.

دوم . . میدانیم که در زمان غزالی و پیش از او علوم متداوله مهمه از اصناف شش گانه که خود غزالی متذکر است بیرون نبوده و باین ترتیب که او استدلال کرده اعتبار و قدسیت علوم بشر را بردۀ و رویهم رفته موقع حجۃ الاسلام غزالی این است که بش باید چشم و دل باز کند و علوم دینی را به بینند و هر چه از ایمان او خارج است اگرچه دیگر مذاهب اسلام جز مذهب شافعی باشد تحصیل کفر و طالب آن یکسره به جهنم واصل خواهد شد. اینکه دنباله گفتار خود یعنی خلاصه عقاید غزالی را گرفته و دنبال میکنیم.

لار گزار پیش ها
د شهر های
شایون طریقه استعمال ماسک
ب عنده زند تازه واقع
خاطر ب و اند
خود را محو و نگاهدارند